

съ сестри за да ядатъ и да піхтъ съ
 5 тѣхъ. И когато ся съвршувахъ дни-тѣ на
 пиршование-то, проваждаше Іовъ та гы о-
 свѧщаваше, и, като ставаше зарань, *при-
 носяше всесъжженія по число-то на всич-
 кы тѣхъ; защото думаше Іовъ: Да не бы
 съинове-тѣ ми, да сѫ съгрѣшили, и сѫ
 *похулили Бога въ сърдце-то си. Така
 правѣше Іовъ вынужденъ.

6 *И единъ день *дойдохъ Божій-тѣ съ-
 нове да прѣстанжатъ прѣдъ Господа, и
 7 между тѣхъ дойде и Сатана: И рече Го-
 сподъ на Сатанѣ: Отъ дѣ идешъ? И Са-
 тана отговори Господу, и рече: Отъ да
 8 обыкалямъ земій-тѣ и да ходѣ на самъ
 на тамъ по неіхъ. И рече Господъ на Са-
 танѣ: Турилъ ли си вниманіе на рабъ-
 тѣ ми Іова, че нѣма подобенъ нему на
 земій-тѣ, *человѣкъ непороченъ и правъ,
 9 който ся бои отъ Бога, и който ся отда-
 лечава отъ злого? И отговори Сатана Господу, и рече: Да ли направно ся бои
 10 Іовъ отъ Бога? *Не си ли оградилъ ты
 него, и къщъ-тѣ му, и всичко каквото
 11 има? благословилъ си *дѣла-та на ражѣ-
 тѣ му, и умножи ся добытъ-тѣ му на
 земій-тѣ. Но *сега прости ржжъ, и до-
 12 каки всичко каквото има: *не ще ли тя
 похули въ лице? И рече Господъ на Са-
 танѣ: Ето въ ржжъ-тѣ ти е всичко ка-
 квото има; само на него да не туришъ
 ржжъ. И излѣзе Сатана отъ при Господа.

13 И единъ день *съинове-тѣ му и дѣщери-
 тѣ му ядѣхъ и пїахъ вино въ домъ-тѣ
 14 на най старый-тѣ си братъ, И дойде вѣ-
 стителъ при Іова та рече: Волове-тѣ орѣ-
 15 хъ, и ослици-тѣ пасбихъ при тѣхъ. И на-
 падиихъ Савицъ-тѣ та гы откарахъ: и
 рабы-тѣ поразихъ съ острото на ножъ-
 16 тѣ: и само азъ ся отъврахъ да ти обадихъ,
 Като още говорѣше той, дойде и другъ,
 та рече: Огнь Божій пади отъ небеса,
 та изгори овци-тѣ и рабы-тѣ, и пояде гы;
 и отъврахъ ся само азъ да ти обадихъ.
 17 Тойзи като говорѣше още, дойде и другъ,
 та рече: Халдени-тѣ направихъ три чети-
 и ся устремихъ вързъ камилы-тѣ, и гы
 откарахъ; и рабы-тѣ поразихъ съ острото
 на ножъ-тѣ; и отъврахъ ся само азъ
 18 да ти обадихъ. Тойзи като говорѣше още,
 дойде и другъ, та рече: *Съинове-тѣ ти и
 дѣщери-тѣ ти ядѣхъ, и пїахъ вино, въ
 19 домъ-тѣ на най старый-тѣ си братъ: И
 ето, дойде голѣмъ вѣтръ изъ отъ тамъ
 пустынѣ-тѣ, та удари четири-тѣ жгла

на домъ-тѣ, и пади вързъ дѣца-та, и
 умрѣхъ; и отъврахъ ся само азъ да ти
 обадихъ.

20 Тогазъ станж Іовъ, *раадра дрежж-тѣ
 си, и остріже главж-тѣ си, и *пади на
 21 земій-тѣ, та ся поклони, И рече: *Голь
 излѣзохъ изъ утробж-тѣ на майкѣ си,
 толь ще и да ся върнѣ тамъ: *Господъ
 даде, *Господъ отиѣ: *Да бѫде име-то
 22 Господъ благословено. *Въ всичко това
 Іовъ не съгрѣши, и не даде безуміе Богу.

ГЛАВА 2.

1 И *пакъ единъ день, дойдохъ Божій-
 тѣ съинове за да прѣстанжатъ прѣдъ Го-
 спода, и между тѣхъ дойде и Сатана, да
 2 прѣстане прѣдъ Господа. И рече Господъ
 *на Сатанѣ: Отъ дѣ идешъ? И Сатана
 отговори Господу, и рече: Отъ да обы-
 3 калимъ земій-тѣ, и да ходї на самъ на
 тамъ по неіхъ. И рече Господъ на Сатанѣ:
 Турилъ ли си вниманіе на рабъ-тѣ ми Іо-
 ва, че нѣма подобенъ нему на земій-тѣ,
 *человѣкъ непороченъ и правъ, който ся
 бои отъ Бога, и ся отдалечава отъ злого?
 и *още дѣржи незлобіе-то си, ако и
 4 да мя подстори ты противъ него, *за да
 погубиѣ безъ причинихъ. И отговори
 Сатана Господу, и рече: Кожж за кожж
 и все що има человѣкъ ще даде за же-
 5 вата си. Но *сега прости ржжъ-тѣ си,
 та ся прикосни до *кости-тѣ му и до
 6 пльть-тѣ му: да ли не ще ти похули въ
 лице? И *рече Господъ на Сатанѣ: Ето
 7 той е въ ржжъ-тѣ ти: само животъ-тѣ
 му упази.

7 Тогазъ излѣзе Сатана отъ при Господа,
 та порази Іова съ лошъ струпей, *отъ
 плесни-тѣ на нозѣ-тѣ му до върхъ-тѣ му.

8 И зѣ си чрѣпъ, за да ся чеше съ него;
 и сѣдѣше въ пепель.

9 Тогазъ му рече жена му: *Още ли дѣр-
 жишъ *незлобіе-то си? Похули Бога, и
 10 умри. А той ѹ рече: Ты говоришъ както
 говори една отъ безумны-тѣ жени. *До-
 бро-то ли само ще пріемемъ отъ Бога,
 злого да не пріемемъ ли? *Въ всичко
 това *не съгрѣши Іовъ съ устни-тѣ си.

11 А *като чухъ тримата прѣятели на
 Іова всичко това зло което бѣ напади-
 ло вързъ него, дойдохъ всякой отъ мѣ-
 сто-то си: Елиазъ *Өсманецъ-тѣ, и Вал-
 дадъ *Шуахенецъ-тѣ, и Софаръ Наамаенецъ-
 тѣ; защото ся бѣхъ съгласили да дой-

* Быт. 8; 20. Гл. 42; 8.

* 3 Пар. 21; 10, 13.

* Гл. 2; 1.

* 3 Цар. 22; 19. Гл. 38; 7.

* Гл. 2; 2. Мат. 12; 43; 1 Пет. 5; 8.

* Гл. 2; 3.

* Ст. 1.

* Псал. 31; 7. Иса. 5; 2.

* Псал. 128; 1, 2. Прит. 10; 23.

* Гл. 2; 5; 19; 21.

* Иса. 8; 21. Мат. 8; 13, 14.

* Енк. 9; 12.

* Ст. 4; 13.

* Быт. 37; 29. Ездр. 9; 3.

* 1 Пет. 5; 6.

* Псал. 49; 17. Енк. 5; 15.

* Тим. 6; 7.

* Енк. 5; 19. Іак. 1; 17.

* Мат. 20; 15.

* Ефес. 5; 20. 1 Сол. 5; 18.

и Гл. 2; 10.

—

* Гл. 1; 6.

* Гл. 1; 7.

* Гл. 1; 8.

* Гл. 27; 5, 6.

* Гл. 9; 17.

* Гл. 1; 11.

* Гл. 19; 20.

* Гл. 1; 12.

* Иса. 1; 6.

* 2 Цар. 13; 19. Гл. 42; 6.

* Ез. 27; 30. Мат. 11; 21.

* Гл. 21; 15.

* Ст. 3.

* Гл. 1; 21. Рим. 12; 12. Іак.

* 5; 10, 11.

* Гл. 1; 22.

* Псал. 39; 1.

* Прит. 17; 17.

* Быт. 36; 11. Иер. 49; 7.

* Енк. 25; 2.